VI. Idem Abbati & Monachis Sancti Andreæ Ciſtercien. Ordinis [6]. [an. 1179. Romà in Galliam.]

Contra privilegium Eccleſiæ præſcribitur ſpatio xxx. annorum: hodie verò xl. ut infrà eodem. Accedentibus.

[a] *Cap. 9. eod. tit. in* I. *Compil.* [b] *Dictio*, Ordinis, *deeſt in antiquis omnibus Cod.*

SI de [a] terra [7], quam habetis in Parœcia Canonicorum de Plautio, per xxx annos eis decimas perſolviſtis, eas ſibi de cetero integrè perſolvatis. Licèt enim privilegiorum Rom. Eccl. beneficio Fratribus Ciſtercien. [b] Ordinis indultum fuerit, quòd de laboribus ſuis nullas decimas perſolvere debeant, de privilegio tamen indulto, tanto tempore vobis detrahere voluiſtis; cùm liberum ſit unicuique ſuo juri renunciare; eòque modo non poteſtis vos in hac parte tueri.

¶ Pith. [6] *Ciſtercienſis Ordinis.*] *Claromontenſis Diœceſis.* [7] *Si de terra*, &c.] Albertus Stadenſis, *pag.* 191.

[c] Albien. *al.* Abian.

VII. Idem Ambian. [c] Epiſcopo. [an. 1179. Romà in Galliam.]

De privilegiis non eſt judicandum, niſi eorum tenore inſpecto, & ſecundùm continentiam eorum ab omnibus ſubditis ſunt ſervanda. p. C. quòd Sedem.

[d] *Cap.* 10. *eod. tit. in* I. *Compil.* [e] dotati. [f] conſervare.

POrrò [d] quamvis Templarii & Hoſpitalarii multâ ſint libertatis prærogativâ donati [e], non dubitamus quin aliam libertatem habeant in locis, in quibus antequam perveniſſent ad eos, fuerant habitatores, quod totum ex inſpectione privilegiorum pleniùs advertere potes, & ſecundùm quod inveneris, ita obſerves. Sic enim eos volumus privilegiorum ſuorum ſervare [f] tenorem, quòd eorum metas tranſgredi minimè videantur.

VIII. Idem I. Apoſt. Sedis Legato. [an. 1179. Romæ.]

Per ſolutionem cenſûs, quæ fit Rom. Eccl. non probatur exemptio à juriſdictione Epiſcoporum.

[g] *Cap.* I. *eod. tit. in* II. *Compil.* [h] *al.* indicium, *in aliquot antiquis, ut paulò pòſt.*

REcepimus [g] literas, quas de Eccleſiis cenſualibus [8] direxiſti. Ceterùm diligentiam tuam volumus non latere, quòd ſicut non omnes, qui ſpecialiter Beati Petri juris exiſtunt, annuatim Apoſt. Sedi cenſum exolvunt, ita non omnes cenſuales ab Epiſcoporum ſubjectione habentur immunes. Inſpicienda ſunt ergo Eccleſiarum privilegia, & ipſorum tenor eſt diligentiùs attendendus, ut ſi fuerit deprehenſum, quòd Eccleſia quæ cenſum ſolvit, ſpecialiter Beati Petri juris exiſtat, & ad judicium [h] perceptæ libertatis cenſus annuus conferatur, non immeritò poterit ſpeciali prærogativa gaudere. Si verò ad indicium perceptæ protectionis cenſus perſolvitur, non ex hoc juri Diœceſ. Epiſcopi aliquid videtur eſſe ſubtractum.

¶ Pith. [8] *Eccleſiis cenſualibus.*] Epiſcopo Novacenſi.

IX. Idem. [an. 1179. Romæ.]

Privilegium uni conceſſum non poteſt ad alium extendi, propter identitatem rationis. Hoc dicit, & ſolet quotidie allegari.

SAnè: *& infrà.* Temerarium eſt & indignum aliquem ſibi ſua auctoritate præſumere, quod Romana Eccleſia alicui, certa ratione inſpecta, ſingularibus voluit beneficiis indulgere.

X. Celestinus III. Abulen. Epiſcopo. [c. an. 1195. Romæ.]

In Oratoriis privatis campanæ publicæ teneri non poſſunt, etiam per Religioſos. Hoc dicit. & tene menti hunc textum, quia quotidie allegatur, & eſt in uſu.

[i] *Cap.* 2. *eod. tit. in* II. *Compil.* [k] *al.* Quinimò potiùs per te.

PAtentibus [i] literis [9] certificari deſideras utrùm Templariis, Hoſpitalariis, & aliis Oratoria in domibus ſuis habentibus liceat campanas in eis ponere, publicéque pulſare. Reſpondemus autem Conſultationi tuæ, quòd non licet eis hoc agere, quin [k] potiùs per te per cenſuram Eccl. app. re. coërcendi ſunt, ut ita ſint ſuo jure contenti, quòd juſtitiam non impediant aliorum.

¶ Pith. [9] *Patentibus literis*, &c.] G. Tyrius, *lib.* 18. *tit.* 7. 8. Matth. Pariſ. 228. 229.

XI. Innocentius III. Archiepiſcopo Lugdun. [c. an. 1212. Romà in Galliam.]

In tota Provincia exhortationis officio privantur Hoſpitalarii, qui mittunt pro eleëmoſynis cruce falsò ſignatos; & ſi miſſi ſunt Laici, excommunicantur: ſi ſunt Clerici, ab officio & beneficio ſuſpenduntur: & eadem ſuſpenſione puniuntur qui ante reconciliationem in polluta Eccleſia celebrant, & ſuſpenſi per Epiſcopos exemptos abſolvi non poſſunt, & fratres privilegiatorum, qui ad eos ſe omnino non transferunt, privilegiati non ſunt.

[l] *Cap.* I. *eod. tit. in* III. *Compil.* [m] *al.* ipſi ibi in ea, &c.

TUarum [l] nos tenor edocuit literarum, quòd Fratres Hoſpitalis Sancti Joannis Laicos & illiteratos mittunt pro eleëmoſynis colligendis: [*Et infrà α.*] Cùm enim in quadam Eccleſia baptiſmali eis à Prædeceſſore tuo collata, quidam eorum percutiens Vicarium Sacerdotem, ipſam Eccleſiam ſanguinis effuſione fœdaſſet, uſque ad reconciliationem divina ibidem interdixiſti Officia celebrari: ſed nihilominus [m] ipſi in ea divina Officia celebrarunt. Alios verò Presbyteros ab Officio ſuſpenſos per Epiſcopos ſuos, iidem, cùm ſint Laici, ad divina * Officia inſtituunt exequenda. Quoſdam præterea, qui cum uxoribus ſuis in domibus propriis commorantur, eò quòd eis ſua aliquid conferunt annuatim, ab illorum contendunt, ut aliquibus ſecundùm legem terræ de ſibi objectis reſpondere minimè teneantur. Verùm quia privilegium meretur amittere qui permiſſâ ſibi abutitur poteſtate [n]: Fraternitati tuæ mandamus, quatenus ſi quos Clericos aut Laicos à dictis Fratribus pro colligendis eleëmoſynis cruce falsò ſignatos inveneris, ſi ab ipſis ipſos miſſos eſſe conſtiterit, per totam Provinciam tuam [o] exhortationis officium interdicas; miſſos, ſi Laici fuerint, excommunicationis mucrone percellas: ſi Clerici, ab officio beneficioque ſuſpendas, nullo prorſus privilegii beneficio, vel appellationis remedio prævalente. Eos verò, quos in prædicta Eccleſia, lege tibi Diœceſana ſubjecta poſt interdictum tuum Divina celebrare [p] cognoveris, eadem pœna ſuſpenſionis involvens, in ea, donec reconciliata fuerit, Officia non permittas celebrari divina: Presbyteros etiam ſuſpenſos ab Epiſcopis ſuis, & per prædictos [q] Fratres ad officia ſua temerè reſtitutos, in eandem ſententiam ſuſpenſionis reducas. Illos verò, quos ad reſpondendum illis ſecundùm legem terræ pro præmiſſis aſſerunt non teneri, nolumus excuſari, quin eos ad reſpondendum, ſublato appellationis impedimento, compellas.

[*α Quæ populus ex devotione pro ſuſtentatione pauperum præfato loco mittere conſuevit. Quidam verò qui non ſufficiunt per ſe loca omnia circumire, ſibi Clericos Sacerdotes, Laicos etiam rudes nec religioſos in nequitiis exercitatos aſſumunt, eorum pectoribus crucis characterem imponentes, ſicque gulæ & ebrietati deſerviunt, ſe valdè inhoneſtos in aliis oſtendentes, Clerum & populum graviter ſcandalizant; cùm ipſi ſint Laici, Priorum tamen funguntur officiis, & tam Clericis quàm Sacerdotibus prægravantur; & non ſolum Epiſcopi inobedientes exiſtunt, verùm etiam quaſdam immunitates, tanquam ab Apoſtolica Sede ſibi indultas præſumunt ſibi temerè vendicare.*]

* *Dictio*, divina, *deeſt in antiquioribus Exemplarib.*

[n] Vide l. Judæos. C. de Judæ. l. Qui ſine. ff. de re. l. Liberam. ff. de pecu.

[o] tuam, *legitur in vulgatis libris: ex antiq. tam repoſitum eſt.*

[p] celebraſſe.

[q] *al. ita:* & prædictos Fratres, &c. *ceterùm ex veteris. Exemplarib. lectio impreſſa repoſita eſt, & reſcripti ſeries oſtendit ita legi oportere.*

XII. Idem Abbati & Conventui Sancti Petri Eugubin. [10] [c. an. 1212. Romà in Marcam.]

Contenta in inſtrumento perdito probari poſſunt per teſtes, qui illud perlegerunt, ſi deponunt de tenore, & quòd erat ſine vitio. Hoc dicit. Et non eſt alibi caſus ita clarus.

[r] *Cap.* 2. *eod. tit. in* III. *Compil.* Vide Bald. in l. ſi. C. de ed. Bar. tract. de teſt. Specul. tit. de teſte. § Supereſt, 17. Doctor. in l. ult. C. de edicto D. Hadr. tol. [s] P. [t] *al.* privilegii.

CUm olim [r] [11] eſſemus apud Peruſium conſtituti, & tu, fili Abbas, privilegium Lucii Papæ nobis præſentans poſtulaveris innovari, propter contradictionem Eugubini Epiſcopi aſſerentis hoc in ſuum præjudicium redundare, non fuit effectui mancipatum: *Et infrà.* Te igitur & præfati Epiſcopi Procuratoribus, in noſtra præſentia conſtitutis, B. [s] Baſilicæ xij. Apoſtolorum Presbytero Cardina. dedimus in mandatis, ut ſuper amiſſione ac tenore privilegiorum [t] teſtes reciperet, quos duceres producendos, & fideliter redegit in ſcriptis depoſitiones v. teſtium juratorum, quorum depoſitionibus publicatis, dicti Procuratores ad producendos teſtes, per quos inductos, à parte adverſa repellerent, inducias poſtularunt, quas ſub eo tenore illis duximus concedendas, ut apud Sed. Ap. probarent, quæ vellent, ubi onus probationis pars altera ſubiiſſet: [*Et infrà α.*] Nos verò tam per depoſitiones teſtium, quàm aſſertiones quorundam Fratrum noſtrorum, quod videlicet Cœnobium veſtrum nullo mediante ad Rom. Eccle. pertineret, & quòd non liceret alicui Epiſcopo eidem Monaſterio, & ejus Eccleſiis excommunicationem inducere, ut Fratres illic Domino ſervientes, ab omni poteſtate liberi, Rom. Eccl. libertatis gratiâ potirentur; & quòd nulla in eis mentio Diœceſani Epiſcopi habebatur: illud etiam attendentes, quòd cùm tu, fili Abbas, tempore Celeſtini prædeceſſoris noſtri ad ipſius præſentiam acceſſiſſes, ipſe inſpectis Eccleſiæ tuæ privilegiis, te, licèt excommunicatus ab Epiſcopo Eugubien. diceretis, tanquam non ligatum admiſit ad oſculum (quod præſumitur non feciſſe, niſi Monaſterium veſtrum cognoviſſet ad Rom. Eccl. ſpecialiter pertinere) decernimus privilegium illud Lucii Papæ, quod ſine reprehenſione bullæ, chartæ, vel literæ apparebat fuiſſe, quod nobis oſtenſum, illius fuiſſe tenoris, cujus per depoſitiones teſtium & aſſertiones Fratrum noſtrorum extitit.

[*α Ceterùm quoniam infra tempus datum terminum receptum, qui producendi teſtibus datus fuerat, defecerunt.*]

¶ Pith. [10] *Sancti Petri Eugubin.*] Sancti Petri de Eugubio, Ordinis S. Benedicti. [11] *Cùm olim*, &c.] Extat pag. 416. & 579. *Epiſtol. Innocent.*

XIII. Idem Cathalan. [u] Electo, & Abbati Trium-Fontium [12]. [c. an. 1213. Romà in Angliam.]

[u] Cathalen.

Innovatio privilegiorum novum jus non tribuit, ſed antiquum conſervat. Hoc dicit, quoad titulum.

[x] *Cap.* 3. *eod. tit. in* III. *Compil.* [y] *Hæ duæ voces*, per literas, *deſunt in antiquis C. & omnibus Vaticanis.*

EX parte [x] Abbatiſſæ ac Sororum Jotren. [13] Eccleſiæ extitit intimatum, quòd Melden. Epiſcopus commiſſionis occaſione cujuſdam, per [y] literas, ad Judices delegatos [14] obtentæ (in qua nulla mentio habebatur de ipſarum privilegiis, quæ illas, & earum Eccleſias, Clerum & populum Jotren. ad Apoſt. Sed. nullo mediante ſpectare declarant; quorum ipſe non erat ignarus) eos incœperit graviter moleſtare, obedientiam ab ipſis, ac à Clero & populo Jotren. ſubjectionem omnimodam requirendo: *& infrà.* Verùm cùm Judices ipſas valdè gravarent, ad appellationis beneficium convolarunt: *& infrà.* Sed Judices appellationi non deferentes, nec fragilitati ſexûs compatientes earum, in Abbatiſſam excommunicationis, & in Clerum & in populum Jotren. interdicti ſententias protulerunt. Sanè cùm jam Nuncii Jotren. Eccleſiæ prædicta & alia in noſtra præſentia retuliſſent, privilegium nobis Apoſtolicum oſtenderunt, per quod Eccleſiam Jotren. conſtabat ad Romanam Eccleſiam ſpecialiter pertinere. Nos autem eoſdem Nuncios propter appellationem prædictam diutiùs detinentes, quia tandem nullus apparuit idoneus reſponſalis, qui partem defenſaret [z] adverſam, privilegium Apoſt. Sed. Eccleſ. Jotren. conceſſum duximus innovandum; ita tamen ut per innovationem ipſius eidem Eccleſiæ non plus juris accreſcat, quàm per privilegia Prædeceſſorum noſtrorum obtinuit; cùm per hoc non novum ei concedere, ſed antiquum jus conſervare velimus.

[z] defenderet.

¶ Pith. [12] *Abbati Trium-Fontium.*] Ordinis Ciſtercienſis.
[13] *Jotren.*] Gallicè *Joüarre.*
[14] *Ad Judices delegatos.*] *Ad V. F. N. Pariſienſem Epiſcopum, & dilectum filium Abbatem de Latiniaco*, Ordinis S. Bened. Pariſ. Diœceſis.

XIV. Idem Colubrien. [a] Epiſcopo. [c. an. 1213. Romæ.]

[a] *al.* Columbrien.

Eccleſia utens duplici privilegio exemptionis, licèt ſuccumbat ex uno, poteſt nihilominus ex alio ſe juvare & obtinere: nec tenetur exemptus promittere obedientiam Diœceſano: vigore tamen exemptionis non poteſt ſine licentia Diœceſani Eccleſiam conſtruere in loco non exempto: & ſi exemptus de facto in loco non exempto conſtruit Eccleſiam, cedit juri Epiſcopi.

[b] *Cap.* 4. *eod. tit. in* III. *Compil.* [c] Sarra. *al.* Setta. [d] *al. ita*, proponendum ducerent ad probandum. [e] *al.* Morabatinorum. [f] *al.* per hoc autem.

CUm olim [b] propter quæſtiones, quas adversùs Priorem & Canonicos Sanctæ Crucis habebas, pro quibus ad audientiam noſtram fuerat appellatum, moram feceris longiorem, quia pro parte altera nullus comparuit reſponſalis, eiſdem certum terminum duximus præfigendum, in quo venirent vel mitterent ſuper privilegiis omnibus & libertatibus, quæ à Rom. Pontif. vel ab M. quondam Colubrien. Epiſcopo ſe habere dicebant, & ſuper aliis quæſtionibus adversùs eos à Colubrien. Eccleſia intentatis definitivam ſententiam recepturi: *& infrà.* Interim autem utrique parti liceret coram dilectis filiis tuis de Alcobatia, & de Serra [c] Abbatibus, & Fra. Monacho Alcobatiæ, quibus cauſa priùs fuerat delegata, proponere ac probare ſi quid aliud proponendum duceret [d] ac probandum: *& infrà.* Judices autem ſufficienter actum eſſe de cauſa credentes, Monaſterium Sanctæ Crucis in expenſis, quas per quadriennium occaſione hujuſmodi negotii juraveras te feciſſe, damnarunt, infirmantes ſuâ ſententiâ libertatem, quam dictus M. Colubrien. Epiſcopus contulerat Monaſterio S. Crucis, Canonicorum aſſenſu per Portarium Regis extorto. Præterea, quia idem M. prædeceſſor tuus fuerat Canonicus Regularis, & duo millia Marabatinorum [e], quæ acquiſierat, in Epiſcopum jam promotus Monaſterio dederat memorato, ipſum ad reſtitutionem eorum Judices condemnarunt. Inſuper Eccleſias omnes, quas Monaſterium præter Epiſcopi Colubrien. aſſenſum propria auctoritate fundarat, (quia pars S. Crucis nec præſcriptione, nec defenſione alia probationibus contra ſe factis obſtiterat) judicarunt in jus Colubrienſis Eccleſiæ, cum fructibus medii temporis revocari: *& infrà.* Tandem Procurator Monaſterii propoſuit ſententiam non valere nec tenere. Quòd ſi aliàs etiam ſententia memorata teneret, quia tamen Monaſterium fuit indefenſum, nec exhibita fuerant coram eis privilegia libertatis, (ne delictum perſonæ in damnum Eccleſiæ redundaret,) debebat ad exhibitionem privilegiorum ſuorum admitti; quod ſibi concedi de ſolita benignitate Sedis Apoſtolicæ poſtulavit. Nos igitur attendentes, quòd eadem privilegia non ſolummodo pro libertate Monaſterii faciebant, ſed etiam exprimebant jus noſtrum, & Eccleſiæ Romanæ juſtitiam tuebantur; ne in nos Monaſterii læſio redundaret, ad privilegia exhibenda, partem ejus de gratia duximus admittendam: *& infrà.* Diſtinguentes itaque inter libertatem per prædictum Epiſcopum Eccleſiæ ipſi conceſſam, & libertatem, quam ei longè ante tempus ipſius Epiſcopi Apoſtolica Sedes indulſit, quia nobis conſtitit extortum fuiſſe in Epiſcopi conceſſione Canonicorum aſſenſum, & conceſſionis paginam in aliquot lineis habuiſſe raſuras, & ſubſcriptiones ſingulas fuiſſe ſingulis ſubſcribentium manibus annotatas: ſcriptum autem, quod nobis exhibitum fuerat, nec raſuram prætendere, nec eſſe variis ſubſcriptionum manibus variatum, ſed à primo ad ultimum eadem manu conſcriptum, libertatem ab ipſo Epiſcopo conceſſam, per extorſionem, irritam decernimus & inanem: ſuper hoc ſententiam delegatorum Judicum confirmantes. Quia verò evidenter agnovimus ex privilegiis antedictis Prædeceſſores noſtros Eccleſiæ Sanctæ Crucis libertatis privilegium indulſiſſe, & quòd in ea poſſeſſione tamdiu fuerat libertatis, quòd aliis etiam ceſſantibus præſcripſiſſet: libertatem ei à prædeceſſoribus noſtris indultam, auctoritate Apoſt. confirmamus, tibi ſuper hoc ſilentium imponentes. Super [f] hoc autem in nullo ſententiæ delegatorum Judicum derogamus, cùm ipſi de hac non cognoverint libertate: *& infrà.* Cúmque libertatem à Prædeceſſoribus noſtris indultam Monaſterio confirmamus, ad jus profeſſionis, quod eſt contrarium libertati, Monaſterium decernimus non teneri, non derogantes Judicibus delegatis, quibus libertatis privilegia non fuerant præſentata: in ceteris autem latam à prædictis Judicibus ſententiam pro Colubrien. Eccleſia confirmamus.

XV. Idem Epiſcopo & Magiſtro G. Lemovicen. [c. an. 1213. Romà in Galliam.]

Contra privilegia Eccleſiæ minori ſpatio quadraginta annorum, non præſcribitur. Hoc dicit ſecundùm verum intellectum.

[g] *Cap.* 5. *eod. tit. in* III. *Compil.* [h] *Dictio*, perpetuum, *deeſt in antiq. Cod.*

ACcedentibus [g] ad præſentiam noſtram Abbatis & Conventûs Naviacen. [15] ex una parte; & Templariorum de Tocen. ex altera Procuratoribus, Procurator Monachorum propoſuit, quòd cùm decimas terrarum de Sarcole diu quietè poſſederint antequam ad Templariorum dominium perveniſſent, & poſtquam Templarii terras acquiſiêre prædictas decimas earumdem per xl. annos & ampliùs pacificè poſſediſſent, nunc eis ipſas ſubtrahere non verentur: [*Et infrà α.*] Diſcretioni veſtræ mandamus, quatenus ſi Abbas & Monachi ſufficienter oſtenderint, quòd à Templariis decimas de terris prædictis per xl. annos continuè perceperint ſine lite, vos ad præſtationem ipſarum Templarios compellatis. Cùm enim tanto tempore contra indulta privilegia decimas ſolverint, eis renunciaſſe tacitè præſumuntur. Quòd ſi in probatione defecerint, ab ipſorum impetitione Templarios abſolvatis: ipſis ſuper hoc ſilentium perpetuum [h] imponentes.

[*α His igitur & aliis quæ coram prædicto Capellano fuêre propoſita pleniùs intellectis, quia de ipſis non potuit exhiberi plena fides.*]

¶ Pith. [15] *Conventûs Naviacenſis.*] Petrus Cluniacenſis, *epiſt.* 33. 34. 35. *VViſienſis*, Ordinis S. Bened. Diœceſ. Lemovic. *Wiſſenſis. Woſienſis.*

XVI. Idem Epiſcopo Lingonenſi. [c. an. 1213. Romà in Galliam.]

Exemptus ratione certæ rei vel certi loci, non cenſetur exemptus reſpectu alterius rei vel loci. H. d. & eſt textus notabilis, & multùm allegabilis.

[i] *Cap.* 6. *eod. tit. in* III. *Compil.* [k] *al.* Divionen. *ut in veteri Comp. ita*, Bohemiæ: *ſed Vaticana & alia Exemplaria conſtanter habent*, Burgundiæ.

CUm Capella [i] Ducis Burgundiæ [k] [16] gaudere dicatur hujuſmodi privilegio, quòd nullus Archiepiſcopus vel Epiſcopus in perſonas Canonicorum ejuſdem Capellæ ſuſpenſionis vel excommunicationis aut interdicti ſententias audeat promulgare: quidam Capellæ ſupradictæ Canonici, qui Parœciales Eccleſias à te tenent, occaſione privilegii prælibati, in his etiam, quarum juriſdictio ad te pertinet, ita ſe dicunt exemptos, ut, quantumcumque graviter interdum excedant, tuæ correctioni recuſent & ſententiæ ſubjacere. Quocirca mandamus, quatenus in quantum exempti ſunt ejuſdem ratione Capellæ, Apoſtolicis privilegiis deferas reverenter: ſed in quantum ratione Parœcialium Eccleſiarum, vel aliàs juriſdictionem tuam reſpicere dignoſcuntur, officii tui debitum in eoſdem liberè proſequaris.

¶ Pith. [16] *Cùm Capella Ducis Burgundiæ*, &c.] Du Tillet, *pag.* 126.

XVII. Idem Abbati & Fratribus Evaſen. [l] [17] Cœnobii. [c. an. 1213. Romæ.]

[l] Evaſin. *al.* Evaſien.

Per exemptionem conceſſam Monaſterio, Capellæ ſibi ſubjectæ non cenſentur exemptæ.

[m] *Cap.* 7. *eod. tit. in* III. *Compil.* Initium ſumitur ex *Apoc. cap.* 1. *&* 19. [n] Wigornien. *al.* Vvigoren. [o] quoddam, *in antiquis.*

EX ore [m] ſedentis in throno procedit gladius bis acutus; quoniam ex ore Romani Pontificis rectiſſima debet exire ſententia, quæ contra juſtitiam nulli parcat, ſed reddat unicuique quod ſuum eſt. Cùm igitur inter vos & Vigor. [n] Epiſcopum ſuper Monaſterii veſtri ſubjectione, ac libertate controverſia verteretur, Monaſterii veſtri propoſuit Procurator, quòd idem Monaſterium ab ipſa ſui fundatione liberum extitit & exemptum: & ad hoc probandum privilegia prædeceſſorum noſtrorum inducens, unum Conſtantini, & alterum Alexandri, necnon indulgentias Cle. & Celeſt. quorum uſum continuum à longis retrò temporibus per depoſitiones teſtium oſtendere nitebatur: *& infrà.* Porrò in privilegio Conſtan. quiddam contineri perſpicitur, per quod idem Cœnobium videtur ad juriſdictionem Epiſcopi pertinere; videlicet quòd Abbas ejuſdem primum locum poſt Vigorien. Præſulem ſemper obtineat. Unde cùm locum ipſum obtinere non poſſit in Generali Concilio, neque in Provinciali; quoniam abſonum eſſet, ut Abbas primus poſt illum ſuper alios Epiſcopos reſideret: relinquitur ergo, quòd locum in Epiſcopali Synodo intelligatur habere: quare tenetur ad Synodum Epiſcopalem accedere, ac per hoc ipſius ſtatuta recipere ac ſervare. In privilegio verò Alexandri Papæ quiddam [o] aliud continetur, per quod Diœceſanus Epiſcopus in eodem Cœnobio juriſdictionem ſuam (etſi non in omnibus, in quibuſdam tamen) retinuiſſe videtur; cùm in illo dicatur, quòd Vigor. Epiſcopi ab ejuſdem loci Fratribus aliquid injuſtè non exigant, ſed his tantùm contenti permaneant, quæ prædeceſſores eorum anteceſſoribus ſuis conſtat rationabiliter impendiſſe: unde conſtat quòd Abbates Epiſcopis aliqua de ſuis exhibere tenerentur. Nos igitur his &